

אותו זיו כבוד מלכם. זהו שכתוב ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה. מה הטעם? כי מרים הם. לא התבשמה נפשם כבתחלה. ולא עוד, אלא שבא לקטרג עליהם. מה פתוב? ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ, ואין עץ אלא תורה, שכתוב (משלי א) עץ חיים היא למחזיקים בה. ואין תורה אלא הקדוש ברוך הוא. רבי אבא אמר, אין עץ אלא הקדוש ברוך הוא, שכתוב (דברים ב) כי האדם עץ השדה, עץ השדה ודאי, זה עץ שדה של תפוחים קדושים (מלכות). וכשהתגלה זיו כבוד מלכם עליהם, אז וישלף אל המים וימתקו המים. מה זה וימתקו המים? ששטגור נעשה סגור.

אמר רבי אבא, בא ראח, בתחלה כשנכנסו ישראל לברית של הקדוש ברוך הוא, לא נכנסו כראוי, מה הטעם? כי נמולו ולא נפרעו, ולא התגלה הרשם הקדוש. כיון שהגיעו לכאן מה פתוב? שם שם לו חק ומשפט. שם נכנסו ישראל לשני חלקים קדושים באותו גלוי שהתגלה הרשם שלחם, ונקראו חק ומשפט. חק - כמו שנאמר (משלי לא) ותתן טרף לביתה וחק לנערתי. ומשפט - כמו שנאמר משפט לאלהי יעקב. ושם נסהו - באותו אות קדש, כמו שנאמר כי חק לישראל הוא. בספרו של רבי ייבא סבא אמר הדבר על אותו מטה קדוש.

ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך. ויאמר, מה זה ויאמר? לא כתוב מי אמר את זה. אלא הקדוש ברוך הוא אמר. רבי חזקיה אמר, שמענו (משמיע) אמירה סתם ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה. מה הטעם? כי מרים הם. לא התבשמה נפשם כבתחלה. ולא עוד, אלא שבא לקטרג עליהם. מה פתוב? ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ, ואין עץ אלא תורה, שכתוב (משלי א) עץ חיים היא למחזיקים בה. ואין תורה אלא הקדוש ברוך הוא. רבי אבא אמר, אין עץ אלא הקדוש ברוך הוא, שכתוב (דברים ב) כי האדם עץ השדה, עץ השדה ודאי, זה עץ שדה של תפוחים קדושים (מלכות). וכשהתגלה זיו כבוד מלכם עליהם, אז וישלף אל המים וימתקו המים. מה זה וימתקו המים? ששטגור נעשה סגור.

תמן. חמו ישראל, דלא הוה ההוא זיוא יקרא דמלפיהון, הדא הוא דכתיב, ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה. מאי טעמא. כי מרים הם, לא אתבסם נפשיהו כקדמיתא. ולא עוד אלא דאתי לקטרגא עליהו.

מה פתוב, ויצעק אל יי' ויורהו יי' עץ, (דף ט' ע"ב) ואין עץ אלא תורה, דכתיב, (משלי א)

עץ חיים היא למחזיקים בה. ואין תורה, אלא קדשא בריך הוא. רבי אבא אמר, אין עץ אלא קדשא בריך הוא, דכתיב, (דברים ב) כי האדם עץ השדה, עץ השדה ודאי, דא עץ שדה דתפוחין קדישין. וכד אתגלי זיו יקרא דמלפיהון עליהו, כדן וישלף אל המים וימתקו המים. מאי וימתקו המים.

דקטיגורא אתעביד סגיגורא. אמר רבי אבא, תא חזי בקדמיתא כד עאלו ישראל בקיימא דקודשא בריך הוא, לא עאלו כדקא יאות. מאי טעמא. בגין דאתגזרו ולא אתפרעו, ולא אתגלליא רשימא קדישא. כיון דמטו הכא, מה כתיב, שם שם לו חק ומשפט. תמן עאלו ישראל בתרין חולקין קדישין, בההוא גלויא דאתגלליא רשימא דלהון, ואקרון חק ומשפט. חק: כמה דאת אמר (משלי כא) ותתן טרף לביתה וחק לנערתי. ומשפט: כמה דאתמר (תהלים פא) משפט לאלהי יעקב. ושם נסהו, בההוא את קדישא. כמה דאת אמר, כי חק לישראל הוא. בספרא דרב ייבא סבא, אמר מלה על ההוא חוטרא קדישא.

ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי' אלהיך. (שמות טו) ויאמר, מאי ויאמר. לא כתיב מאן קאמר דא. אלא קדשא בריך הוא אמר. רבי חזקיה